

lig Tilskyndelse eller Opfordring til Utugt, hvad enten den udgaar fra Mand eller fra Kvinde, og hvad enten den iværksættes ved Omstrejfen paa Gader, ved at sætte Kjendetegn i Døre eller Vinduer eller paa anden Maade“. Ligeledes for „Kvindfolk, som øve Utugt med Ungersvende eller Drenge under 18 Aar“, (Vand og Brød) „og for den paagældende umyndige Mandsperson“ (Ris).

De her ommeldte Handlinger ere nu straffri. At Mænds Paatrængenhed over for Kvinder (og omvendt) i utugtigt Øjemed paa offentlig Gade bør være strafbar, turde være selvfølgelig og bør fastholdes, selv om man ikke gaar til at straffe Utugt som Erhverv. En saadan Straffebestemmelse — og Paalæg til det udøvende Politi i Overensstemmelse dermed — vil for mangfoldige Kvinder, der ikke kunne undgaa at færdes alene paa Kjøbenhavns Gader efter Mørkets Frembrud, yde en Betyggelse, de nu maa savne, og som dog ikke er mere, end et velordnet Samfund skylder sine Medlemmer.

At den Kvinde, der øver Utugt med en umyndig Mandsperson, bliver straffet, er i sin Orden. Derimod henhører den umyndige næppe i dette Tilfælde under Statens Straffemyndighed. Forslagsstilleren har aabenbart ogsaa her ladet sig lede af en paaskjønneelsesværdig Stræben efter Retfærdighed. Men det, som Retfærdigheden her kræver, er ikke, at den umyndige Mandsperson straffes, men at der ligeledes fastsættes Straf for den myndige Mandsperson, der øver Utugt med en umyndig Kvinde, og en Kvinde under 18 Aar. Nu straffes den Mand, der øver Utugt med en Kvinde imellem 16 og 18 Aar, ikke, og den, der øver Utugt med en Kvinde mellem 12 og 16 Aar, kun, naar det godtgjøres, at han har forført hende. Men den, der øver Utugt med en umyndig Kvinde, gjør sig skyldig i Krænkelser af hendes Kjønssfrihed og af Forældremyndigheden. Den umyndige kan ikke afgive et gyldigt Samtykke til, at der raades over hendes Person paa en for hendes hele Fremtid skæbnesvanger Maade. At øve Utugt med en umyndig Kvinde er i Principet den samme Forbrydelse som Voldtægt. I det ene Tilfælde foreligger der intet Samtykke, i det andet et ugyldigt Samtykke. Den umyndige Kvinde staar, saa længe hun er umyndig, under Forældremyndighedens og Samfundets Beskyttelse. Endnu vigtigere end Straffebestemmelser vilde det i øvrigt være, at den, der besvangrer en umyndig Kvinde, tilpligtes, saa vidt ske kan,